

พระราชกำหนด

ราชการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๒๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๖

เป็นปีที่ ๓๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยราชการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดราชการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๒๖”

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกำหนดนี้

“ ภาษ ” หมายความว่า ภาษการเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

“ ผู้เดินทาง ” หมายความว่า ผู้มีสัญชาติไทยและคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้มณฑลอยู่ในราชอาณาจักรซึ่งเดินทางออกนอกราชอาณาจักร

“ พนักงานเจ้าหน้าที่ ” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“ อธิบดี ” หมายความว่า อธิบดีกรมสรรพากร และให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรมอบหมาย

“ รัฐมนตรี ” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๔ ภาษตามพระราชกำหนดนี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมของกรมสรรพากร

รัฐมนตรีจะประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาให้ส่วนราชการหรือบุคคลอื่นเรียกเก็บภาษเพื่อกรมสรรพากรก็ได้

มาตรา ๕ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อว่าการหลีกเลี่ยงการเสียภาษให้อธิบดีมีอำนาจเข้าไปหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่หรือยานพาหนะได้เพื่อทำการตรวจ ค้น ยึด หรืออายัดบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวกับหรือสันนิษฐานว่าเกี่ยวกับภาษที่จะต้องเสียได้ทั่วราชอาณาจักร ในการนี้ให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

มีอำนาจส่งบุคคลที่อยู่ในสถานที่หรือยานพาหนะนั้นให้ปฏิบัติกรเท่าที่จำเป็นได้

การปฏิบัติตามวรรคหนึ่งให้กระทำในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของผู้ถูกตรวจ ค้น ยึด หรืออายัดเว้นแต่การตรวจ ค้น ยึด หรืออายัด ในเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้ หรือในกรณีฉุกเฉินอย่างถึงขีดจะออกคำสั่งให้ตรวจ ค้น ยึด หรืออายัดในเวลาใดๆ ก็ได้

มาตรา ๖ หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสือที่ถึงบุคคลใดเพื่อปฏิบัติตามพระราชกำหนดนั้น ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของผู้รับจะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีดังกล่าวในวรรคหนึ่งด้วยเหตุใดๆ ให้ส่งโดยวิธีจดหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่น ณ ที่เห็นได้ง่ายที่ระดับ้าน สำนักงานภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับ หรือจะส่งโดยวิธีย่อข้อความในหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นลงในโฆษณาในหนังสือพิมพ์ก็ได้

เมื่อได้ส่งตามวิธีการดังกล่าวในวรรคสองและเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวันแล้ว ให้ถือว่าบุคคลนั้นได้รับหมายเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นนั้นแล้ว

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

มาตรา ๗ ให้อธิบดีมีอำนาจกำหนดแบบแสดงรายการและแบบพิมพ์ต่าง ๆ ตามความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บและเสียภาษี

มาตรา ๘ ผู้เดินทางมีหน้าที่เสียภาษีทุกครั้งที่เดินทางออกนอกราชอาณาจักรตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ไม่เกินครั้งละห้าพันบาท

การเสียภาษีตามวรรคหนึ่งให้ผู้เดินทางเสียภาษีก่อนเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๙ ผู้เดินทางดังต่อไปนี้ได้รับยกเว้นภาษี

- (๑) ผู้มีหน้าที่ทำการเกี่ยวกับการประกอบกิจการขนส่งซึ่งโดยลักษณะหน้าที่ผู้นั้น ไม่ต้องเสียค่าโดยสาร และเดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยหน้าที่การงานของผู้ประกอบกิจการขนส่งซึ่งตนมีหน้าที่
- (๒) ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรโดยใช้ใบอนุญาตผ่านแดน
- (๓) ผู้เดินทางตามที่จะได้กำหนดยกเว้นโดยกฎกระทรวง

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ผู้เสียภาษีมิได้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ให้มีสิทธิขอคืนภาษีต่ออธิบดีภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ชำระภาษี

มาตรา ๑๑ ห้ามมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองอนุญาตให้ผู้ใดเดินทางออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ผู้นั้นจะได้แสดงหลักฐานการรับชำระภาษีหรือเป็นผู้ได้รับยกเว้นภาษีตามมาตรา ๙

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

มาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตามพระราชกำหนดนี้ ในกรณีผู้มหนาทเสียภาษีมิได้เสีย ภาษีตามมาตรา ๘

มาตรา ๑๓ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๒ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามอำนาจ

(๑) ออกหมายเรียกผู้มหนาทเสียภาษีหรือพยานมาให้ถ้อยคำ

(๒) ออกคำสั่งให้ผู้มหนาทเสียภาษีหรือพยานตอบคำถามเป็น หนังสือหรือส่งเอกสารอันควรแก่กรณีมาตรวจสอบได้ส่วน

ทั้งนี้ ต้องให้เวลาแก่ผู้รับหมายเรียกหรือคำสั่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับหมายเรียกหรือคำสั่งนั้น

มาตรา ๑๔ เมื่อได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๓ แล้ว และมีภาษี ที่ต้องเสียให้พนักงานเจ้าหน้าที่เรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม โดย แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้มหนาทเสียภาษีให้ชำระภายในสามสิบวันนับแต่วัน ที่ได้รับแจ้ง ถ้าไม่ชำระภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มเป็นภาษค้าง และให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากรที่เกี่ยว กับวิธีการเพื่อให้ได้รับชำระภาษีอากรค้างมาใช้บังคับ

มาตรา ๑๕ ผู้มหนาทเสียภาษีอาจอุทธรณ์การเรียกเก็บตาม มาตรา ๑๔ ต่ออธิบดีได้แต่วันแต่กรณีผู้มหนาทเสียภาษี ไม่ปฏิบัติตามหมาย เรียกหรือคำสั่งตามมาตรา ๑๓

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้นำบทบัญญัติตามประมวลรัษฎากร ที่เกี่ยวกับการอุทธรณ์มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๔๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

มาตรา ๑๖ การเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่มตาม
มาตรา ๑๔ ให้กระทำได้ภายในห้าปีนับแต่วันที่ผู้เดินทางมิได้เสียภาษีตาม
มาตรา ๘

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้เดินทางมิได้เสียภาษีตามมาตรา ๘ หรือ
บุคคลที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๔ ไม่นำส่งภาษีตามหลักเกณฑ์และ
วิธีการที่อธิบดีกำหนด

(๑) ให้เสียเบี้ยปรับสองเท่าของภาษี

(๒) ให้เสียเงินเพิ่มอัตร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือนหรือเศษของเดือน
ของภาษีที่ต้องเสีย โดยไม่รวมเบี้ยปรับตาม (๑)

การคำนวณเงินเพิ่มตาม (๒) ให้เริ่มนับแต่วันที่ต้องเสียภาษีหรือ
นำส่งภาษีตามมาตรา ๘ เงินเพิ่มดังกล่าวมิให้เกินจำนวนภาษีที่ต้องเสีย
โดยไม่รวมเบี้ยปรับ

มาตรา ๑๘ เบี้ยปรับอาจงดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่อธิบดี
กำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี ระเบียบดังกล่าวให้ประกาศในราชกิจจา
นุเบกษา

มาตรา ๑๙ ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ให้ลดค่าอันเป็นเท็จ
ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงหรือ
กระทำการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใด

(๑) ไม่อำนวยความสะดวก ขัดขวางหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติการตามมาตรา ๕

(๒) ไม่ชำระภาษีตามมาตรา ๘ หรือในกรณีเป็นบุคคลอื่นที่รัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ไม่ปฏิบัติตามประกาศที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๑๓

(๓) โดยไม่มีเหตุอันสมควรไม่ปฏิบัติตามหมายเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๓

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ความผิดตามพระราชกำหนดนี้ ถ้าอธิบดีเห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรต้องได้รับโทษจำคุกหรือไม่ควรถูกฟ้องร้อง ก็ให้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยกำหนดค่าปรับแต่สถานเดียวได้

เมื่อผู้กระทำความผิดได้เสียค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มออำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้

เล่ม ๑๐๐ ตอนที่ ๑๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๒๖

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้
บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ศิริสุถานนท์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : - เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ความ
จำเป็นต้องบังคับมิให้มีการนำเงินตราต่างประเทศออกนอกราชอาณาจักรเกิน
สมควร เพื่อรักษาดุลการชำระเงินของประเทศ และโดยที่เป็นการฉุกเฉินที่
ความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ จึง
จำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้